

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

3.Bhar.26/2023/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2023. szeptember 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a vádlott és a védő másodfellebbezését elbírálv a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2022. november 22. napján kelt 27.Bf.8221/2022/7. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a feltételes szabadságra bocsátásra, valamint a beszámításra vonatkozó rendelkezések a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén alkalmazandók.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2022. február 18. napján kihirdetett 25.B.VI-VII.30.523/2021/14. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat az ellene a Btk. 372. § (1) bekezdésbe ütköző és az (5) bekezdés a) pont szerint minősülő 2 rendbeli – egy esetben kísérleti szakban rekedt – bűnsegédként elkövetett csalás büntette és 2 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A sértett1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítést egyéb törvényes útra utasította, rendelkezett a lefoglalt bűnjelről, valamint megállapította, hogy az eljárás során felmerült 49 047 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B.VI-VII.30.523/2021/14. számú ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére, bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. november 22. napján kelt 27.Bf.8221/2022/7. számú ítéletével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 25.B.VI-

VII.30.523/2021/14. számú ítéletét megváltoztatta, és Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli – egy esetben kísérleti szakban rekedt – bűnsegédként elkövetett csalás büntetettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pontja] és 2 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. Ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 350 napi tétel, napi tételenként 1200 forint, összesen 420.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette, rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Megváltoztatta a lefoglalt dolgokra vonatkozó rendelkezést, emellett Terhelt1 vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült 49.047 forint bünyügyi költség állam javára történő megfizetésére, kijavította a vádlott születési évét, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

[4] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és a védő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.908/2022/3. számú átiratában a fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[6] Átiratában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletet és az azt megelőző büntetőeljárást teljeskörűen felülbírált, ennek eredményeként helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerinti részben megalapozatlan, mert a megállapított tényekből további tényekre helytelenül, a logika szabályaival ellentétesen következtetett. A törvényszék az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján kiküszöbölte, az elsőfokú tényállást kiegészítette és helyesbítette, az e körben írt indokolással az ügyészség maradéktalanul egyetértett. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság által rögzített tényállás immár megalapozatlansági hibáktól mentes, így a harmadfokú eljárásban is irányadó. A tényállás alapján okszerű a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, ezen keresztül a szándékára és bűnösségére vont következtetés, a cselekmény minősítése is törvényes. A másodfokú bíróság a büntetés kiszabásakor irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta, indokolásában megfelelően értékelte, a kiszabott büntetés pedig kellőképpen szolgálja mind a generális, mind a speciális prevenció érvényesülését. A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, erre figyelemmel annak helybenhagyását indítványozta.

[7] A védő másodfellebbezése írásbeli indokolásában egyetértett a másodfokú bíróság azon megállapításával, hogy a vádlott bűnösségének kérdésében hozott döntéshez szükségszerűen vizsgálandó a vádlotti tudattartalom, miután a bűnösség megállapításának szükségképpen feltétele annak ítéleti bizonyossággal történő megállapítása, hogy a vádlott tisztában volt cselekményének jogellenességével, tehát azzal, hogy bűncselekmény elkövetéséhez nyújt segítséget. Erre figyelemmel az eljárás során a bizonyítás iránya is lényegileg a vádlotti tudattartalom feltárására irányult. Elsődlegesen azt hangsúlyozta, hogy az alapbűncselekmény felderítetlenül maradt, a tettes(ek) személyének megállapítására irányuló nyomozati munka nem vezetett eredményre. Ezen eredménytelen nyomozati eljárás egyik lényeges következményének tartotta, hogy a vádlott bármilyen természetű kapcsolata a

tettesi körrel és így az alpbűncselekménnyel bizonyítatlanul maradt, a vádlott bűnösségére mutató közvetlen bizonyíték nem áll rendelkezésre. A bizonyítás súlypontja a vádlotti védekezés irányába billent, és álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítéletének indokolása is alapvetően ezt a vádlotti védekezést támadja, a bizonyítékok felülmérlegelésével az elsőfokú bíróság által levont következtetésektől – a védő megítélése szerint – több ponton aggályos, logikátlan, helyenként önellentmondásos és iratellenes logikai levezetéssel eltérő következtetést vont le a vádlotti tudattartalomra vonatkozóan, amely azonban a bűnösség megállapításához szükséges kétséget kizáró bizonyosságot nélkülözi.

[8] A vádlotti védekezés – a másodfokú bíróság álláspontjával szemben – az eljárás során mindvégig következetes volt. Az a körülmény, hogy első gyanúsított kihallgatásakor nem emlékezett a gyanúsításban megjelölt levelekre nem alkalmas a vádlotti védekezés cáfolatára. A vádlott elmondása szerint a levelek tartalmát nem ismerte, azoknak semmilyen jelentőséget nem tulajdonított. A levelek feladásának időpontjában nyomasztó magánéleti problémái uralták gondolatait, ezért kihallgatásáig azok feladásáról is megfeledkezett. Miután szembesült annak tényével, hogy a leveleket valóban ő adta fel, emlékeiben kutatva tudta csak felidézni a feladás körülményeit. A vádlott a másodfokú ítélet megállapításaival ellentétben annak is logikus magyarázatát adta, hogy utóbb miért változtatta meg vallomásának a levelekre vonatkozó részét. A másodfokú bíróság indokolatlanul igyekszik irrelevánsnak tekinteni a vádlott azon védekezését, hogy a vádbeli időpontban egy személyes ügyben megbeszélte találkozóját a város-on, mert ezen vádlotti állítást tanúvallomások támasztják alá. Nem merült fel olyan adat az eljárás során, amely cáfolná, hogy a vádlott, valamint személy és személyi találkozására a vádbeli napon került volna sor. A védelem álláspontja szerint a vádhatóság semmilyen bizonyítékot nem tárt fel, amely a vádlottnak a bűncselekményben történő szándékos részvételére mutat, azaz nincs bizonyíték arra, hogy a vádlott bárkivel megállapodott volna a bűncselekményben való részvételéről, továbbá arra sem, hogy a levelek tartalmát ismerte volna, a cselekményből haszna származott volna, illetve, hogy kapcsolata lett volna az alpbűncselekményben szereplő bármely céggel, bankszámlatulajdonossal, személyekkel. Emellett az sem igazolt, hogy a vádlottnak érdeke fűződött volna a terhére rótt bűncselekmény elkövetéséhez. Emellett pedig világos, életszerű és egyértelmű indokát adta annak is, hogy milyen okból volt szükség az ő közreműködésére a levelek feladása során, tőle csak egy jelentéktelen szívességet kértek, amelyet nem volt oka aggályosnak tekinteni. A másodfokú bíróság indokolásával ellentétben a tőle szívességet kérő személyt is ismerte, valamint a borítékok megcímzésére vonatkozó másodfokú ítéleti indokolás logikája is megkérdőjelezhető, ennek igazolására a védő részletesen rögzítette a boríték megvásárlására és a megcímzésére vonatkozó vádlotti előadást. Összességében kifejtette, hogy a másodfokú bíróság felülmérlegelésen alapuló logikai levezetése alkalmatlan az elsőfokú ítélet felülbírálatára, ezzel szemben az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével megalapozottan vont következtetést arra, hogy a vádlotti bűnös tudattartalom kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg, erre tekintettel a vádlott felmentésének van helye. Erre figyelemmel az elsőfokú felmentő ítélet hatályban tartására tett indítványt.

[9] Az ítéltábla a másodfellebbezést a Be. 620. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[10] Az ügyész a nyilvános ülésen írásbeli indítványával egyezően a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[11] A védő perbeszédében a fellebbezését az írásban benyújtottak szerint indokolta. Hangsúlyozta, hogy az eljárás során ítéleti bizonyossággal nem sikerült megállapítani a vádlott bűnösségét. A vádlott védekezése mindvégig életszerű, konzekvens, az általa elmondottakat bizonyítékok is alátámasztják. Kiemelte, hogy nem a vádlottnak kell az ártatlanságát bizonyítania, a vádhatóságnak pedig nem sikerült a vádiratban foglaltak bizonyítása, ezért a vádlott felmentését indítványozta.

[12] Terhelt1 vádlott személyi körülményeire vonatkozó nyilatkozata mellett felszólalásában megismételte, hogy nem bűnös, a levelek tartalmáról nem volt tudomása. A levelek feladásakor a találkozóra koncentrált, azt sem tudta, hogy azokkal a levelekkel mi történt.

[13] A bejelentett másodfellebbezés nem alapos.

[14] A Fővárosi Ítéltábla a harmadfokú eljárásban elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a bejelentett másodfellebbezés alapján harmadfokú eljárás lefolytatásának van-e helye a Be. rendelkezései szerint.

[15] A Be. 615. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén.

[16] A Be. 615. § (2) bekezdés szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság

a) olyan vádlott bűnösségét állapította meg vagy olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett vagy vele szemben az eljárást megszüntette,

b) az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette,

c) a vádlott bűnösségét olyan bűncselekményben állapította meg, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

[17] Az adott ügyben a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, aki az elsőfokú bíróság felmentett, így a Be. 615. § (2) bekezdés a) pontnak megfelelően ellentétes döntést hozott.

[18] A bejelentett másodfellebbezés joghatályos is, ugyanis a Be. 615. § (3) bekezdés rendelkezés szerint a fellebbezés sérelmezheti

a) az ellentétes döntést, illetve

b) kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésben meghatározott rendelkezést vagy indokolást. Jelen esetben a vádlott és a védő fellebbezésében az ellentétes döntést, azaz a vádlott bűnösségének megállapítását sérelmezte. A másodfellebbezések bejelentésére a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetésekor nyomban sor került, ekként azok határidőben előterjesztettek.

[19] A felülbírálat terjedelme is igazodik a fellebbezéshez: a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont és b) pont értelmében a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[20] A bűnösség kérdésében történő ellentétes első- és másodfokú döntésre figyelemmel a harmadfokú felülbírálat kiterjed a tényállás megalapozottságának, a bűnösségben történő állásfoglalásnak, a bűncselekmény minősítésének, az indokolás helyességének, illetve az ellentétes döntéssel összefüggő rendelkezéseknek és részeknek, így az alkalmazott büntetés, valamint annak vizsgálatára, hogy az első és másodfokon eljáró bíróságok a perrendi szabályokat megtartották-e. A Be. 618. § (2) bekezdés alapján a harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[21] A fentiekben részletezett felülbírálat eredményeképpen a harmadfokú bíróság az alábbi megállapításokat teszi.

[22] Az első- és a másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a Be. 625. §-ában rögzítettek alapján az első, illetve másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésére sem volt törvényes ok, az ügy érdemi elbírálásának akadálya nem merült fel.

[23] Az ítéltábla a vádlottnak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján akként pontosítja, hogy jelenleg villanyszerelő tanfolyamot végez, részmunkaidőben a cég alkalmazásában dolgozik, havi jövedelme 130-140.000 forint. Emellett az cég1 alkalmazásában üzletkötő, ahonnan havi 50.000 forint jövedelme származik. Villanyszerelői szakképesítése megszerzése után várhatóan havi jövedelme emelkedni fog.

[24] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az ügyészi fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást teljeskörűen felülbírálta, melynek eredményeként helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a vádbeli tényállás által meghatározott szükséges körben lefolytatott bizonyítás eredményeként meghozott ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja szerinti részbeni megalapozatlanságban szenved, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül, a logika szabályaival ellentétesen következtetett. A törvényszék a Be. 593. § (1) bekezdés c) pont alapján eljárva a részbeni megalapozatlanságot nagyrészt kiküszöbölte, és az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetések alapján eltérő tényállást állapított meg. Az ítéltábla osztotta a

törvényszéknek az ítélet részbeni megalapozatlanságára vont következtetését, a megalapozatlansággal érintett tényállásrész esetében pedig az elsőfokú bíróságtól eltérő tények megállapítására az eljárási törvénynek megfelelően került sor. A Be. 619. § (1) bekezdés értelmében a harmadfokú bíróság határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét hozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. Az ítéltábla a felülbírálat eredményeként azt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás megalapozott, azonban a tényállás [32] pontjában rögzített adat elírást tartalmaz, amely a Be. 453.§ (6) bekezdésében és a Be. 617.§-ában írtakra figyelemmel kijavítás útján is helyesbíthető volt az alábbiak szerint:

[25] – az elsőfokú bíróság tényállásának [32] pontjában feltüntetett, a Kft. mint jogosult által kibocsátott 5 darab számla összértéke az elsőfokú ítéletben rögzített 11 525 048 forinttal szemben helyesen 115.250.468 Ft, mely összeget a tényállás [39] pontjában már az elsőfokú bíróság is helyesen tüntette fel (nyomozati iratok 179. oldalán található adatok alapján).

[26] Nem osztotta az ítéltábla a védelem azon hivatkozását, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – elsődlegesen a vádlott következetes tagadására tekintettel – a vádlotti tudattartalomra a másodfokú bíróság a logika szabályainak megsértésével következtetett volna.

[27] A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság indokolásában hiányosan tüntette fel a vádlott vallomásait, annak értékelése sem volt teljesszerű, ezáltal nem észlelte, hogy a bűncselekmény elkövetését tagadó vádlott védekezése nem tekinthető konzekvensnek, különös tekintettel arra, hogy első gyanúsítottai vallomásában még a levelek létéről sem volt tudomása az igazságügyi daktiloszkópiai szakértői vélemény tartalmának megismeréséig (nyomozati iratok II. kötet 635-643. oldal). A vádlott a szakértői vélemény megismerése után már akként nyilatkozott ugyan, hogy a leveleket ő adta fel, azonban azzal védekezett, hogy a levelek tartalmát nem ismerte. Ezen állítását azonban saját vallomása cáfolta, miután elmondása szerint még a borítékokat is neki kellett megvásárolnia, a borítékokat a levelekhez mellékelte cetli alapján meg is kellett címeznie (nyomozati iratok II. kötet 668. oldal, 2021. október 21. napján tartott tárgyalásról készült 6. számú jegyzőkönyv). A címzés során értelemszerűen a feladót és a címzettet is rögzítenie kellett a borítékon, majd nyilvánvalóan a megfelelő borítékba kellett tennie a címzéshez tartozó levelet. Ezt pedig csak akkor tudta megvalósítani, ha legalább az egyik levelet megtekintette, mert a leveleken volt feltüntetve a feladó. Azt pedig már a címzésből is észlelnie kellett, hogy a feladó nem a hivatkozása szerint általa jól ismert személy², aki állítása szerint is a levél feladása idején külföldön tartózkodott, és nem országában ahonnan a levelekkel elindult a kisbusszal a vádlott által is ismeretlen személy. Ezekre a körülményekre tekintettel a feladóként feltüntetett magyar cégekhez nem volt kapcsolható személy² személye sem. A feladó és a címzett székhelye alapján – amelyek mindkét levél vonatkozásában nem külföldön találhatók, ezen felül a sértett¹nek küldött levél feladója és címzettje is városi – ehhez képest a hivatalos céges leveleket az külföldön tartózkodó személy² megbízásából egy külföldre tartó buszról leszálló ugyancsak külföldi állampolgár személytől kapta, miközben magának az érintett társaságokhoz ugyancsak nem volt köze. E körülményekből a harmadfokú bíróság álláspontja szerint is alapos következtetés vonható arra, hogy a vádlottnak a konspirációban való közreműködését, a sértettek megtévesztésének szándékát, de társai jogtalan haszonszerzési célzatát is fel kellett ismernie. A vádlott elmondása szerint személy² arra is felhívta a

figyelmét, hogy a leveleket még azon a napon postára kellett adnia, amikor azokat átvette. A levelekből egyértelműen látható volt, hogy azok esedékes számlák kifizetésével, a bankszámlaszámok megváltozásával kapcsolatosak, ebből pedig a levelek célja is egyértelmű volt számára: az utalandó pénzüsszegek megszerzése. Mindezek a körülményekből pedig a vádlott bűnös tudattartalmára aggálytalan következtetés vonható, amelyet a vádlottnak azon magyarázata sem ingatott meg, hogy a vádbeli napon magánéleti problémájának megoldásaként szervezett találkozón vett részt. személy és személyl vallomása igazolta ugyan azt, hogy a vádlottal találkoztak város-on az Interspar melletti kávézóban, azonban a találkozó időpontját egyikük sem tudta meghatározni, személy még az évszakra sem tudott visszaemlékezni (2022. január 20. napján megtartott tárgyalásról készült 10. számú jegyzőkönyv). A vádlott által csatolt, magánéleti problémát igazoló személy³ fodrásszal váltott messenger üzenetek időpontja 2016. július 6. napja, ami több mint két héttel korábbi, mint a levelek feladásának időpontja – 2016. július 25. napja – erre figyelemmel kétséges, hogy a tanúkkal történt találkozó időpontja a levelek postára adásának napjára esett volna. A vádlott vallomásaiban hangsúlyozta, hogy a találkozóra 13 órakor került sor, arra koncentrált, azonban a találkozóig volt ideje a papírok átvételére és feladására, ehhez képest a levelek feladásának időpontja 13:06 óra volt (nyomozati iratok 444. oldal), azaz csak késve érkezhetett a megbeszélésre, ami szintén gyengíti a magánéleti válság miatti feszült állapotára vonatkozó utalást, ezáltal a vádlott szavahihetőségét. Minderre figyelemmel egyetértett az ítéltábla a vádlott tudattartalmára vont következtetéssel, és a tényállás kiegészítésével.

[28] A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésével, és a harmadfokú eljárásban történt helyesbítéssel megállapított, irányadónak tekintett tényállás alapján a másodfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, valamint a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogszabály rendelkezéseinek.

[29] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[30] A bíróság feladata az ítékezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is. A Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[31] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta. A joghátrány nemének és mértékének megválasztása során helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottal szemben végrehajtásban próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést, és pénzbüntetést kell kiszabnia, mely büntetések tartama és mértéke, illetve a próbaidő tartama is megfelel a büntetéskiszabási elveknek, továbbá kellőképpen biztosítja a generális és a speciális prevenció érvényesülését is. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámítása, valamint a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezések is törvényesek, azokat csak

annyiban kellett pontosítani, hogy a beszámításra és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén alkalmazandók.

[32] A másodfokú ítélet egyéb, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgykörébe tartozó kérdésekben – így a bűnjelekről és a bűnügyi költség viselésére vonatkozóan – is törvényesen rendelkezett, továbbá a sértettl magánfél polgári jogi igényének egyéb törvényes útra utalására vonatkozó elsőfokú döntést is helyes érveléssel hagyta helyben.

[33] Fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét – a Be. 621. § (2) bekezdés alapján tanácsulésen eljárva – a Be. 623. § alapján helybenhagyta.

[34] A határozat a Be. 617. § alapján alkalmazandó Be. 605. § (4) bekezdés értelmében a helybenhagyás indokait röviden tartalmazza.

[35] A harmadfokú bíróság végzése ellen a Be. 458. § (3) bekezdésre figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2023. szeptember 7. napján

dr. Szalai Géza s.k.
s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2022. november 22. napján kelt 27.Bf.8221/2022/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Bhar.26/2023/11. számú végzésével 2023. szeptember 7. napján jogerős.

Budapest, 2023. szeptember 7. napján

dr. Szalai Géza s.k.

elnöke

a tanács

A kiadmány hitelül:

